

40 DANA ZA ŽIVOT

„PUT LJUBAVI IMA IME: ZOVE SE ŽRTVA.” (sv. Josemaria Escrivá)

5. dan, 1. ožujka 2020.

Nakana:

Neka istina posljednjeg suda oblikuje naše misli, prioritete i izbore ovdje na zemlji.

Sveto pismo:

„A kralj će odgovoriti: "Zaista vam kažem, sve što ste učinili jednomu od moje najmanje braće, meni ste učinili!“ (Mt 25, 45)

Razmatranje:

Rođenjem Isusa Krista, bebe u betlehemske štali, dogodilo se nešto nezamislivo: svaka beba je neraskidivo povezana s Bogom. To je Radosna vijest i nitko to promijeniti ne može. Otkako se Božji Sin, ta Vječna Riječ, u Očevom umu utjelovio u ljudskoj naravi kao novi Adam, Bog za svako dijete kaže: „prije nego te oblikovah u majčinoj utrobi ja te znadoh“ i „ti si kost od mojih kostiju i meso od mogega mesa“. To ima dvije posljedice. Prvo: vječnost, vrijeme i prostor su zauvijek potpuno prožeti. Punina i posljednost su jedno te isto. To znači da se posljednji sud događa ne tek tamo nekima negdje u dalekoj budućnosti, nego meni već danas i ovdje jer je utjelovljeni Krist (ovdje prisutni) ta punina vremena. Drugo: istina vjere je onda da je svaki čovjek Božji rod, Bogu sličan i od Boga željen. Svako dijete je Božje dijete jer je Krist uznio ljudski genom u božanski život. Pogotovo je Božje dijete ono koje je barem sekundu živjelo unutar utrobe krštene i pričešćene žene. Stoga, ubiti dijete znači „ubiti Boga“ u sebi. Ubiti to dijete u sebi znači otkinuti sebe od one pupčane vrpce kojom je meni kozmički Bog u kojem, živimo, mičemo se i jesmo, kako kaže sveti Pavao, ne samo providio majku, oca, staratelje, učitelje, poslodavce, liječnike nego me gladnu hrani svojom Riječi, Tijelom i Krvlju; golu me iznova oblači u ispovijedi, bolesnu me liječi u pomazanju, i stalno me posjećuje u glasu svoga Duha u mojoj nutrini. Što imam onda, a da nisam primila? Nijekati to znači izvršiti abortus nad sobom samom. Jesam li svjesna da sam po Otajstvu Bezgrješnog Začeca ja još uvijek nedonošće u Kristu bez obzira na godine, to jest da je Crkva za mene kao maternica koja me sprema za rođenje za vječnost? Ako prekinem zajedništvo s Majkom Crkvom, ako prekinem

dovod Božje Riječi i sakramenata u svoj život, riskiram da ću duhovno pobaciti sebe samu i umrijeti za vječnost. Pustiti dijete da živi u utrobi svoje majke i da se rodi, znači u samo devet mjeseci ispuniti evanđeoski ideal i steći vizu za nebo! Iznijeti trudnoću do kraja znači: gladna nahraniti, žedna napojiti, gologa obući, nejakog podržati, utamničenog tješiti i naslobodu pustiti. I tako se u životu svake roditelje događa otajstvo Božića.

Molitva:

Gospodine, ti si se već od samog začeca stavio u situaciju onog koji je gladan, žedan, gol, ranjiv, utamničen. Time si svakoj trudnici dao izvanrednu priliku za svetost: učiniti Tebi ono što čini svome malenome. To će moći samo ako i sama živi iskustvo za koje si Nikodemu prosvjetlio oči srca: novi ulazak u utrobu Majke koju zovemo Crkva. Svim trudnicama koje su u napasti da svoje dijete pobace, pomози molimo te da ih prožme iskustvo svetog Pavla: ne živi više moj ego, nego živi u meni Krist. Daj svim ženama koje razmišljaju o umorstvu svoga djeteta svijest da su one te koje su trudnoćom dobile dar polaganog „umiranja na rate“ svim svojim sebičnostima i nezrelostima kako bi zajedno sa svojom djecom uzogle rasti u dobi, mudrosti i milosti kod Boga i kod ljudi. Onim ženama koje imaju iskustvo pobačaja, podaj molimo te svijest desnog razbojnika: da vide u svojoj patnji križ koji ih suobličuje tebi gladnome, žednome, golome, ranjenome, osuđenome i da ti predaju svoje srce i želju da im osvijetlaš obraz, kako bi mogle iskusiti slatkoću tvoje utjehe koja nadilazi svaki razum i očekivanje, te čuti u sebi one tvoje riječi: Danas ćeš biti sa mnom u raj. Također te molimo Gospodine, prosvjetli i srca svih onih koji su blizu ženama koje razmišljaju o pobačaju: očevima te djece, rodbini i znancima. Daj da videći u toj patnici malenost koja je potrebna hrane, vode, dostojanstva i krova nad glavom, lijekova i razumijevanja, oslobode i sebe i njihovih svakog pritiska i nagovora na čedomorstvo. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

don Danko Kovačević